

Aamunkoitto

Kristuksen läsnäolon sanansaattaja

Aamunkoitto-Lehti

Tammikuu 2026

Sisällysluettelo

PÄÄARTIKKELI	1
UUDISTAMME LUPAUKSEMME	1
HERÄTTELEMÄLLÄ VANHURSKAUTEEN	17
VERTAUS TUHLAAJAPOIKASTA	21
FARISEUS JA PUBLIKAANI	24
JEESUS JA PIETARI	27
KRISTILLINEN ELÄMÄ JA OPPI	31
JALO BEREALAISET	31

Seuraa mukana Raamatustasi!

Uudistamme lupauksemme

”Kun annat lupauksen Herralle, sinun Jumalallesi, älä viivyttele sen täyttämistä, sillä se olisi sinulle synti, ja Herra, sinun Jumalasi, vaatii sinulta varmasti sen täyttämistä.”
5. Mooseksen kirja 23:21

Sukupolvien ajan uuden vuoden alku on usein liitetty päätökseen asettaa tiettyjä uusia tavoitteita. Siksi nyt on oikea aika miettiä sitoumuksia, jotka parantavat elämäämme. Uuden vuoden 2026 alkaessa monet Herran kansasta käyttävät tilaisuutta hyväkseen ja pohtivat vakavasti pyhitettyä elämänsä uudessa elämässä. He uudistavat sitoumuksensa, keskittyvät uudelleen ja pyrkivät suurempaan kasvuun Jeesuksen jalanjäljissä seuraajina sekä olemaan uskollisempia täyttämään lupauksensa omistautumisesta, uhrautumisesta ja palvelemisesta Herralle, jopa kuolemaan asti.

Kalenterin uuden sivun kääntäminen on erinomainen hetki pohtia rakastavan Isämme käsistä saamiamme runsaita hyvyyksiä, armoja ja siunauksia kuluneen vuoden aikana. Teemme sen suurella ilolla ja kiitollisuudella. Se on myös hetki katsoa eteenpäin entistä suuremmalla odotuksella ja toivolla (), kun

näemme yhä enemmän todisteita siitä, että Kristuksen kauan sitten luvattu valtakunta on lähempänä kuin uskoimme alun perin (Roomalaiskirje 13:11). Odotamme innolla, että voimme käyttää aikaamme, kykyjämme ja mahdollisuuksiamme uusilla tavoilla palvellaksemme rakastavaa taivaallista Isäämme ja hänen kansaansa. Jatkamme myös valmistautumista jakamaan hänen lopulliset suunnitelmansa ja ihmeellisen tarkoituksensa tuoda elämän ja rauhan siunaukset köyhälle, synnistä sairaalle ja kuolevalle ihmiskunnalle sekä sovittaa kaikki tottelevaiset Kristuksen tulevan rauhan valtakunnan hallinnon alle.

Valan antaminen

”Vala” tarkoittaa juhlallisen lupauksen tai sitoumuksen tekemistä tietyn asian tekemisestä. Kun Herramme Jeesuksen vilpittömä seuraaja tekee valan, se heijastaa veljen tai sisaren sydämen tilaa ja edustaa täydellistä omistautumista ja palvelua taivaalliselle Isälle. Se edellyttää kaiken sen uhraamista, mitä meillä on ja mitä toivomme olevamme. (Psalmit 50:5; 1. Pietarin kirje 2:5). Lupauksen tekeminen Jumalalle on tehtävä koko sydämeistämme aikomuksella toteuttaa se ja olla uskollinen sille. Daavidin poika Salomo puhui lupauksen tekemisen vakavuudesta ja sen

uskollisesta noudattamisesta, kun hän kirjoitti: ”Kun teet lupauksen Jumalalle, älä viivyttele sen toteuttamisessa, sillä Jumala ei pidä tyhmistä. Pidä kaikki lupaukset, jotka annat hänelle. On parempi olla sanomatta mitään kuin antaa lupaus, jota et pidä.” Saarnaaja 5:4,5

Elävä uhri

Kaikki samanmieliset Jumalan lapset saavat voimaa apostoli Paavalin viisaista neuvoista, joka kirjoitti: ”Siksi kehotan teitä, veljet ja sisaret, Jumalan laupeuden vuoksi, antamaan ruumiinne eläväksi uhriksi, pyhäksi ja Jumalalle mieluisaksi – tämä on teidän todellinen ja oikea palvontanne. Älkää mukautuko tämän maailman malliin, vaan muuttukaa mielenne uudistumisen kautta. Silloin voitte kokeilla ja hyväksyä, mikä on Jumalan tahto – hyvä, mieluinen ja täydellinen tahto.” Roomalaiskirje 12:1,2

Paavalin innostava kehoitus antaa elämämme uhriksi taivaalliselle Isälle on osoitettu vain niille, jotka ovat antaneet sydämensä ja elämänsä täysin Herralle ja jotka ovat tulleet vanhurskaiksi Jeesuksen uhrin verellä. (Roomalaiskirje 5:8,9; 1. Pietarin kirje 1:18,19). Nämä ovat olleet Jumalan kutsumia ja valitsemia tämän nykyisen, uhrauksen kannalta suotuisan ajan aikana. Kuten muinaiset Israelin ylipapit uhrasivat itsensä Jumalalle, niin teki myös

Jeesus. ”Toisin kuin muut ylipapit, hänen ei tarvitse uhrata uhreja joka päivä. He tekivät tämän ensin omien syntiensä vuoksi ja sitten kansan syntien vuoksi. Mutta Jeesus teki tämän kerran kaikkien aikojen puolesta , kun hän uhrasi itsensä kansan syntien vuoksi. Laki nimitti ylipappeja, jotka olivat ihmisen heikkouden rajoittamia. Mutta lain antamisen jälkeen Jumala nimitti Poikansa valalla, ja hänen Poikansa on tehty täydelliseksi ylipapiksi ikuisesti.” Heprealaiskirje 7:27,28

Apostoli arvosti etuoikeuttaan elää uhrautuvaista elämää Jumalalle. Hän muistutti rakasta Timoteusta kirjeessään sanoen: ”Tämä on luotettava sanonta: Jos kuolemme hänen kanssaan, elämme myös hänen kanssaan. Jos kestämmme vaikeuksia, hallitsemme hänen kanssaan. Jos kieltäydymme hänestä, hän kieltäytyy meistä. Jos olemme uskottomia, hän pysyy uskollisena, sillä hän ei voi kieltää sitä, kuka hän on.” 2. Timoteuksen kirje 2:11-13

Korkein prioriteetti

Apostoli Pietari puhui Jeesuksen jalanjäljissä kulkemisesta ja korosti, kuinka tärkeää on tehdä siitä elämän korkein prioriteetti. ”Hän on antanut meille kallisarvoiset ja suuret lupauksensa, jotta te niiden kautta tulisitte osallisiksi jumalallisesta luonteesta,

kun olette paenneet maailmassa vallitsevasta turmeltuneisuudesta, joka johtuu syntisistä halusta. Juuri tästä syystä ponnistelkaa kaikin voimin täydentämään uskoanne hyveellä, hyveen tiedolla, tietonne itsehillinnällä, itsehillintänne lujuudella, lujuutenne jumalaisuudella, jumalisuutenne veljellisyydellä () ja veljellisyytesi rakkaudella.” 2. Pietarin kirje 1:4-7

Apostoli jatkaa: ”Siksi, veljet, olkaa sitäkin innokkaampia vahvistamaan kutsumukseenne ja valintanne, sillä jos teette näin, ette koskaan lankea, ja teille annetaan rikkaasti pääsy meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan.” 2. Pietarin kirje 1:10,11

Kristuksen voittaminen

Paavali kirjoitti Filippin seurakunnalle lähettämässään kirjeessä hyvin henkilökohtaisen kertomuksen omista kokemuksistaan, jotka ovat meille merkityksellisiä oppitunteja. Hän sanoi: ”Kaiken sen, mitä minulla oli, minä pidin tappiona Kristuksen tähden. Itse asiassa pidän kaikkea tappiona, koska on niin paljon arvokkaampaa tuntea Kristus Jeesus, minun Herrani. Hänen tähtensä olen menettänyt kaiken ja pidän sitä roskana, jotta voisin saada Kristuksen ja tulla löydetyksi hänessä, ilman omaa vanhurskauttani, joka tulee laista, vaan sen,

joka tulee uskosta Kristukseen, Jumalan vanhurskauden, joka riippuu uskosta – jotta voisin tuntea hänet ja hänen ylösnousemuksensa voiman ja jakaa hänen kärsimyksensä, tullakseni hänen kaltaiseksi hänen kuolemassaan, jotta voisin kaikin keinoin saavuttaa kuolleiden ylösnousemuksen.” Filippiläiskirje 3:7-11

Apostoli kertoo meille, että hän oli valmis luopumaan kaikista henkilökohtaisista toiveistaan, kunnianhimoistaan ja kunnianosoituksistaan saadakseen suosiollisen aseman Kristuksen luona. Kristityn tulisi toimia samoin. Kaikilla muilla kiinnostuksen kohteilla ja maallisilla eduilla ei ole kestäväää arvoa. Ne haalistuvat merkityksettömiksi verrattuna taivaalliseen toivoon ja jumalalliseen suosiollisuuteen ja siunaukseen ”Jumalan perillisinä ja Kristuksen kanssaperillisinä”. Roomalaiskirje 8:16,17

Jeesus opetti vertauksilla

Mestari antoi meille tärkeän opetuksen siitä, kuinka lunastamme lupauksemme taivaalliselle Isälle, kun hän kertoi vertauksen talenteista. ”Taivasten valtakunta voidaan verrata mieheen, joka lähti pitkälle matkalle. Hän kutsui palvelijansa koolle ja antoi heille rahansa hoidettavaksi poissaolonsa ajaksi. Hän antoi yhdelle viisi pussia hopeaa, toiselle

kaksi pussia hopeaa ja viimeiselle yhden pussin hopeaa – jakamalla sen heidän kykyjensä mukaan. Sitten hän lähti matkalle.” (Matteus 25:14,15). Helluntaista lähtien jokainen Jeesuksen pyhitetty seuraaja on ollut vastuussa Jumalalle omien kykyjensä mukaisesti. Tämä näkyy heidän uskollisuudessaan käyttäen sitä, mitä heillä on, palveluksessaan hänelle, mukaan lukien heidän aikansa, vaikutusvaltansa ja mahdollisuutensa. ”Mitä tahansa annatkin, se on hyväksyttävää, jos annat sen innokkaasti. Anna sen mukaan, mitä sinulla on, ei sen muk , mitä sinulla ei ole.” 2. Korinttolaiskirje 8:12

Viisi talenttia ja kaksi

Jatkaen vertausta Jeesus sanoi: ”Palvelija, joka sai viisi hopeakukkarota, alkoi sijoittaa rahaa ja ansaitsi viisi lisää. Palvelija, jolla oli kaksi hopeakukkarota, meni myös töihin ja ansaitsi kaksi lisää. Mutta palvelija, joka sai yhden hopeakukkarota, kaivoi kuopan maahan ja kätki isäntänsä rahat.” Matteus 25:16-18

Vastuulliset taloudenhoitajat etsivät ja löytävät tapoja ja paikkoja, joissa he voivat käyttää taitojaan, jotka ovat täysin omistettuja taivaalliselle Isälle. He käyttävät pyhitettyä viisautta ja harkintaa parhaalla mahdollisella tavalla Jumalan sanan johdatuksen ja

ohjauksen alla. Meidän velvollisuutemme on tutkia, kuinka voimme parhaiten käyttää taitojamme saadaksemme suurimman hyödyn ja tuodaksemme kunniaa ja kunnioitusta Herralle. Yhden lahjakkuuden saanut palvelija ei osoittanut asianmukaista harkintaa, vaan hautasi huolimattomasti lahjakkuutensa maallisiin haluihin ja pyrkimyksiin, mikä osoitti rakkauden ja kiitollisuuden puutetta Jumalaa kohtaan hänen antamistaan siunauksista.

Sitten Jeesus sanoi: ”Pitkän ajan kuluttua heidän isäntänsä palasi matkaltaan ja kutsui heidät antamaan selonteon siitä, miten he olivat käyttäneet hänen rahojaan. Viisi pussia hopeaa saanut palvelija () tuli esiin viiden pussin kanssa ja sanoi: ’Isäntä, annoit minulle viisi pussia hopeaa sijoitettavaksi, ja olen ansainnut viisi lisää. Isäntä oli täynnä kiitosta. Hyvin tehty, hyvä ja uskollinen palvelijani. Olet ollut uskollinen tämän pienen summan käsittelyssä, joten nyt annan sinulle paljon enemmän vastuuta. Tule ja jaa isäntäsi onni! Palvelija, joka oli saanut kaksi pussia hopeaa, astui esiin ja sanoi: ’Isäntä, annoit minulle kaksi pussia hopeaa sijoitettavaksi, ja olen ansainnut kaksi lisää. Isäntä sanoi: ’Hyvin tehty, hyvä ja uskollinen palvelijani. Olet ollut uskollinen tämän pienen summan käsittelyssä, joten nyt annan sinulle paljon enemmän vastuuta. Tule ja jaa isäntäsi ilo!’”
Matteus 25:19-23

Vertauksen lausunto, että Herra sai myöhemmin tilinpäätöksen palvelijoiltaan, viittaa siihen, että jokainen Jeesuksen jalanjäljissä kulkeva seuraaja tuomitaan sen perusteella, kuinka uskollisesti hän on käyttänyt hänelle kristittynä annettuja kykyjä, taitoja ja mahdollisuuksia. Apostoli Pietari sanoi: "Aika on tullut, jolloin tuomio on aloitettava Jumalan huoneesta." (1. Piet. 4:17). Tähän ajatukseen Paavali lisäsi: "Me ponnistelemme, jotta me, olimmepa läsnä tai poissa, tulisimme hyväksytyiksi hänen edessään. Sillä meidän kaikkien on ilmestytävä Kristuksen tuomioistuimen eteen, jotta kukin saisi sen, mitä on tehnyt ruumiissaan, sen mukaan, mitä on tehnyt, olipa se hyvää tai pahaa." 2. Kor. 5:9,10

Hyödytön palvelija

Jatketaan vertausta: "Sitten se, joka oli saanut yhden talentin, tuli esiin ja sanoi: 'Herra, tiesin, että olet ankara mies, joka korjaat satoa, jota et ole kylvänyt, ja keräät satoa, jota et ole kylvänyt. Pelkäsin, joten menin ja kätkin talenttisi maahan. Tässä, ota omaisuutesi!' Hänen isäntänsä vastasi hänelle: 'Sinä paha ja laiska palvelija! Tiesit siis, että minä korjaan satoa, jota en ole kylvänyt, ja kerään satoa, jota en ole kylvänyt? Silloin sinun olisi pitänyt sijoittaa rahani pankkiireille. Kun palasin, olisin saanut rahani takaisin korkoineen.'" Matteus 25:24-27

Yhden talentin saanut tuottamattoman palvelijan tapaus on tärkeä viitekohta, kuten seuraavissa jakeissa osoitetaan: ”Silloin isäntä sanoi: Ottakaa häneltä talentti ja antakaa se sille, jolla on kymmenen talenttia, sillä jokaiselle, jolla on jotain, annetaan lisää, ja hänellä on enemmän kuin tarpeeksi. Mutta siltä, jolla ei ole mitään, otetaan pois sekin, mitä hänellä on.” Matteus 25:28,29

Tämän vertauksen kautta Jeesus opetti, että niiltä, jotka eivät käytä heille tarjottuja mahdollisuuksia ja etuoikeuksia palvella Jumalaa, nämä etuoikeudet otetaan pois. Ne annetaan muille, jotka ovat olleet uskollisia käyttämään lahjojaan ja mahdollisuuksiaan tuottavasti.

Saatanan haaste

Meidän Herramme Jeesus on täydellisen omistautumisen perimmäinen esimerkki, jota meidän tulee seurata. Hän osoitti tämän omistautumisen pian sen jälkeen, kun Johannes Kastaja oli kastanut hänet Jordan-joessa. Juuri silloin taivaallinen Isä antoi Saatanan kiusata häntä lihan, maailman ja vastustajan mukaan. Evankeliumissa lukee: ”Sitten Henki vei Jeesuksen erämaahan, jotta hänet siellä kiusattaisiin. Hän paastosi neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä ja tuli hyvin nälkäiseksi.” Matteus 4:1,2

Jeesus vastusti Saatanan ensimmäistä ehdotusta, että jos hän oli Jumalan Poika, hän voisi käskellä kiviä muuttumaan leiväksi tyydyttääkseen nälkänsä. Jeesus vastasi nopeasti pyhien kirjoitusten mukaisella vastauksella, kun hän julisti: "Kirjoitettu on: 'Ihminen ei elä pelkästään leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka tulee Jumalan suusta.

Toisessa yrityksessään Saatanan siteerasi Raamattua (Psalmi 91:11,12) – joka näennäisesti vakuutti Jeesukselle (-), että jos hän todella oli Jumalan Poika, hän voisi heittäytyä temppelin huipulta ilman pelkoa vahingoittua. Jälleen kerran Herra vastasi Raamatun sanalla – sanalla, joka oikeutti Saatanan harhaanjohtavasti siteeraaman merkityksen. Jeesus sanoi: "Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi." Matteus 4:5-7; 5. Mooseksen kirja 6:16

Saatanan kolmas yritys Jeesusta vastaan oli viedä hänet henkisesti hyvin korkealle vuorelle, josta he pystyivät näkemään kaikki maailman valtakunnat. Paholainen tarjosi niitä Jeesukselle, jos tämä kumartuisi ja palvoisi häntä. Herramme vastasi kuitenkin jälleen: "Kirjoitettu on: Sinun tulee palvoa Herraa, sinun Jumalaasi, ja häntä ainoaa sinun tulee palvella." Matteus 4:8-10; 5. Mooseksen kirja 6:13,14

Myöhemmin apostoli Paavali tunnisti Saatanan tämän pahan maailman jumalaksi. "Saatanan, joka on tämän maailman jumala, on sokaissut niiden

mielet, jotka eivät usko. He eivät kykene näkemään hyvän sanoman loistavaa valoa. He eivät ymmärrä tätä sanomaa Kristuksen kirkkaudesta, joka on täsmälleen Jumalan kaltainen.” (2. Korinttilaisille 4:4). Kun Jeesus oli Pilatuksen edessä, hän myönsi, että hänellä olisi valtakunta, mutta se ei olisi ”tämän maailman”. Hän sanoi Pilatukselle: ”Minun valtakuntani ei ole maallinen valtakunta. . . minun valtakuntani ei ole tästä maailmasta. (Johannes 18:36). Tämän perusteella ymmärrämme, että mikä tahansa osallisuus Saatanan hallinnassa tässä nykyisessä pahassa maailmassa olisi ollut synty Jeesuksen puolesta. Tietäen tämän, Herra ei antanut Saatanan tarjouksen huijata itseään.

Valmistautuminen sotaan

Paavali kehottaa Efesoksen seurakunnalle lähettämässään kirjeessä: ”Lopuksi, olkaa vahvat Herrassa ja hänen mahtavassa voimassaan. Pukeutukaa Jumalan koko varustukseen, jotta voitte vastustaa pahalaisen juonia. Sillä meidän taistelumme ei ole lihaa ja verta vastaan, vaan hallitsijoita, valtaa, tämän pimeän maailman voimia ja taivaallisten paikkojen pahuuden hengellisiä voimia vastaan.” (Efesolaisille 6:10-12). Apostoli rohkaisi veljiä suurempaan uskoon, luottamukseen ja luottamukseen Herramme voimaan. Tämä on erityisen tärkeää aikana, jossa nyt elämme.

”Pukeutukaa siis Jumalan koko varustukseen, jotta voitte vastustaa paholaista pahojen päivien aikana. Silloin te pysytte lujina taistelun jälkeenkin. Pysykää lujina, pukeutukaa totuuden vyöhön ja Jumalan vanhurskauden haarniskaan. Kengiksi pukekaa rauhan evankeliumin, jotta olette täysin valmiit. Kaiken tämän lisäksi ottakaa uskon kilpi, jolla voitte torjua paholaisen tuliset nuolet. Pukekaa pelastus kypäräksi, ja ottakaa Hengen miekka, joka on Jumalan sana.” Efesolaiskirje 6:13-17

Jumalan koko panssarin pukeminen on välttämätöntä, jotta voimme suojautua tulen nuolilta, jotka saattavat tulla meitä kohti, koska taistelumme on pimeyden ruhtinasta ja taivaallisissa paikoissa olevia pahoja henkiä vastaan. Jos Saatana huomaa, että olemme hyvin suojattuja ja vastustamme häntä taivaallisen Isän armosta ja voimasta, hän vetäytyy hyökkäyksistään, vaikka hän onkin aina valppaana tarkkailemassa, olemmeko jollain tavalla hylänneet kristillisen varustuksen valppaudemme puutteen vuoksi. Jaakobin kirje 4:7; 1. Pietarin kirje 5:8,9

Tämän levottoman maailman kohtaaminen

Astuessamme uuteen vuoteen 2026 olemme tietoisia pelosta ja epävarmuudesta, joka nyt vallitsee kansakuntien keskuudessa. Monissa niin sanotuissa länsimaissa hallituksen ja kansalaisten

näkemykset lähes kaikista kotimaisista ja maailmanlaajuisista kysymyksistä ovat yhä enemmän polarisoituneet. Tämä on johtanut lisääntyneeseen poliittiseen ja sosiaaliseen levottomuuteen ja joissakin tapauksissa väkivaltaan ja tappoihin. Toisella rintamalla tekoäly (AI) kasvaa räjähdysmäisesti kaikkialla maailmassa. Tämä herättää monia pelkoja sen tuhoisasta käytöstä sekä yksilöitä että yhteiskuntaa kohtaan. Työllisyyden ja työmarkkinoiden asteittainen heikkeneminen on myös suuri huolenaihe monille ihmisille j in perheille. Tätä huolta pahentaa se, että tekoäly voi poistaa valtavan määrän työpaikkoja, kun sen käyttö yleistyy.

Maailmanlaajuisesti Venäjän ja Ukrainan sota jatkuu ilman lopullista rauhanratkaisua. Vaikka Israel ja Hamas sopivat äskettäin tulitauosta ja tietyistä muista ehdoista, tilanne Israelissa ja Lähi-idässä yleensä on edelleen potentiaalisten ongelmien, hyökkäysten ja mahdollisesti täysimittaisen sodan uudelleen puhkeamisen räjähdysherkkä. Tähän lisätään monissa maissa lisääntyvä antisemitismi, kun ihmiset ja kansakunnat syyttävät yhä enemmän Israelia kyseisen alueen monista ongelmista. Terroristijärjestöt toimivat edelleen eri puolilla maailmaa, mikä saa monet pelkäämään, milloin ja missä seuraava hyökkäys tapahtuu. Nämä ja monet muut merkit kasvavasta levottomuudesta maailmassa vuoden 2026 kynnyksellä viittaavat

varmasti Paavalin sanoihin: ”Viimeisinä aikoina tulee vaarallisia aikoja.” (2. Tim. 3:1) Siksi on kristityille erittäin tärkeää, että tunnustamme entistä enemmän tarpeen pukeutua Jumalan koko varustukseen ja säilyttää päättäväisyytemme taistella hyvän uskon taistelun. 1. Tim. 6:12

Päivittäinen muistutus

Monet Raamatun opiskelijat tuntevat lukukappaleen ”My Morning Resolve” (Aamun päätös), joka on ollut monille kristityille päivittäinen apu ja rohkaisu. Jatkakaamme iloitsemista sen ihmeellisistä siunauksista, kun pyrimme varmistamaan kutsumuksemme ja valintamme. Lisäämme sen tähän muistutukseksi vastuustamme ja etuoikeudestamme uudistaa lupauksemme Herralle nyt ja koko tulevan uuden vuoden ajan.

Aamun päätös

Ensimmäinen ajatukseni on: ”Mitä voin antaa Herralle kaikesta siitä, mitä hän on minulle tehnyt? Otan pelastuksen maljan ja kutsun Herran nimeä [armon avuksi]. Maksan lupaukseni Korkeimmalle.” Psalmit 116:12-14

Muistamalla jumalallisen kutsun: ”Kootkaa minulle pyhät, jotka ovat tehneet liiton minun kanssani uhraamalla” (Psalmit 50:5), päätän, että Herran

avustavan armon avulla täytän tänään, Jumalan pyhänä, lupaukseni ja jatkan työtä uhraamalla lihani ja sen halut, jotta voisin saavuttaa taivaallisen perinnön yhteisperillisenä Vapahtajani kanssa.

Pyrin olemaan yksinkertainen ja vilpitön kaikkia kohtaan.

En pyri miellyttämään ja kunnioittamaan itseäni, vaan Herraa.

Aion olla varovainen kunnioittaessani Herraa huulillani, jotta sanani olisivat suloisia ja siunattuja kaikille.

Pyrin olemaan uskollinen Herralle, Totuudelle, veljille ja kaikille, joiden kanssa olen tekemisissä, paitsi suurissa asioissa, myös elämän pienissä asioissa.

Luottaen jumalalliseen huolenpitoon ja providentiaaliseen hallintaan kaikista eduistani korkeimman hyvinvointini vuoksi, pyrin olemaan paitsi sydämeltään puhdas, myös torjumaan kaiken ahdistuksen, tyytymättömyyden ja lannistumisen.

En murise enkä valita siitä, mitä Herran providentia sallii, koska

”Usko voi luottaa häneen vakaasti, tapahtuipa mitä tahansa.”

Herättelemällä vanhurskauteen

Avainjakeet: ”Jos sanomme, että meillä ei ole syntiä, me petämme itseämme, eikä totuus ole meissä. Jos tunnustamme syntimme, hän on uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille syntimme anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.”

1. Johanneksen kirje 1:8,9

Valitut raamatunjakeet:

1. Johanneksen kirje 1:5-10; 2:1-8

Tutkijat arvioivat tämän kirjeen kirjoitetun noin vuonna 90 jKr. Siihen mennessä kristinusko oli saavuttanut huomattavan merkityksen, ja uskovat olivat levinneet ympäri pakanamaailmaa. Monet kristinuskon piirteet herättivät sen ajan kreikkalaisten filosofien kiinnostuksen. He kuitenkin pyrkivät yhdistämään sen pakanallisiin filosofioihinsa, ja monet heistä tulivat niin sanotuiksi ”kristillisiksi filosofeiksi”. Apostoli Paavali varoitti, että tämä oli

”vastakkainen ajatus siitä, mitä väärin kutsutaan tiedoksi”. 1. Timoteuksen kirje 6:20

Johanneksen kirje kirjoitettiin vahvistamaan kristittyjä näitä filosofien kumouksellisia opetuksia vastaan. Hän kehotti heitä pitämään kiinni vain Jeesuksen ja apostolien opetuksista ja pitämään näitä filosofisia opetuksia valheina. Kaikkia tällaisia vääriä opettajia oli pidettävä ”monien antikristusten” eli Kristuksen vastustajien edustajina, joita apostoli Johannes varoitti olevan ”jo nyt” maailmassa. 1. Johanneksen kirje 2:18

Johanneksen tarkoituksena tämän kirjeen kirjoittamisessa oli kannustaa heitä vanhurskauteen: ”Minä kirjoitan teille, lapset, koska teidän syntinne ovat anteeksi annetut hänen nimensä tähden. Minä kirjoitan teille, isät, koska te olette tunteneet hänet, joka on ollut alusta asti. Kirjoitan teille, nuoret miehet, koska olette voittaneet pahan. Kirjoitan teille, lapset, koska olette tunteneet Isän. Olen kirjoittanut teille, isät, koska olette tunteneet hänet, joka on ollut alusta asti. Olen kirjoittanut teille, nuoret miehet, koska olette vahvoja ja Jumalan sana pysyy teissä ja olette voittaneet pahan.” 1. Johanneksen kirje 2:12-14

Tämän kirjeen kirjoittamisen aikaan apostoli Johannes oli jo melko vanha. Hän oli kokemustensa ansiosta tullut luonteeltaan hyvin lempeäksi ja puhui

siksi hyvin hellästi sekä kypsille että uusille uskoville. Hän halusi heidän ymmärtävän, kuinka tärkeää on pidättäytyä synnistä, pysyä Jumalan rakkaudessa ja siten kasvaa Kristuksessa.

On huomionarvoista, että suurin osa kristityistä ei koskaan koe sitä täyttää iloa, rauhaa ja siunausta, joka heillä voisi olla. Monet tyytyvät Kristuksen opin peruseräkkeisiin ja eivät "vauvoina" mene pidemmälle näiden periaatteiden täyteen kehittämiseen uhrauksessa ja palveluksessa. (1. Kor. 3:1). Johannes halusi herättää uskovien mielet ja sydämet arvostamaan ja käyttämään etuoikeuksiaan Kristuksessa, jotta he voisivat kasvaa ja kehittyä hänessä.

"Se, mikä oli alusta alkaen, mitä olemme kuulleet, mitä olemme nähneet omin silmin", Jeesuksen palvelutyön alusta lähtien, oli Johanneksen todistus. (1. Johanneksen kirje 1:1). Hän ja muut apostolit olivat nähneet Kristuksen hänen elämässään ja kuolemassaan; he näkivät hänet hänen ylösnousemuksensa jälkeen; he tiesivät näiden asioiden olevan totta. Apostolit menettivät kaiken julistaessaan totuuden sanaa. Filippiäiskirje 3:8

Kristillisen uskon perustana oleva todistus ei ole ihmisen, vaan Jumalan. Ihmisillä ei ollut mitään kuuntelemisen arvoista todistusta tästä asiasta, ennen kuin Jumala puhui, ensin Jeesuksen kautta ja

myöhemmin apostolien kautta. Koska he näkivät ja tunsivat Jeesuksen, meillä on heidän varma todistuksensa, ja heidän ”todistuksensa on totta”. Joh. 21:24

Vertaus tuhlaajapoikasta

Avainjae: ”Sillä tämä minun poikani oli kuollut ja on jälleen elossa, hän oli kadonnut ja on löydetty. Ja he alkoivat iloita.”

Luukas 15:24

Valitut raamatunjakeet:

Luukas 15:11-24

Tuhlaajapoika-vertaus alkaa seuraavasti: ”Eräällä miehellä oli kaksi poikaa. Nuorempi poika sanoi isälleen: ’Haluan osani perinnöstäsi nyt, ennen kuin kuolet.’ Niinpä isä suostui jakamaan omaisuutensa poikiensa kesken. Muutamaa päivää myöhemmin nuorempi poika pakkasi kaikki tavaransa ja muutti kaukaiseen maahan, jossa hän tuhlassi kaikki rahansa villiin juhlimiseen. Kun hänen rahansa loppuivat, maassa puhkesi suuri nälänhätä, ja hän alkoi nähdä nälkää.” Luukas 15:11-14

Tämä vertaus kuvaa yleisellä tasolla Jumalan suhdetta koko ihmiskuntaan. Nuorempi poika, joka oli saanut paljon isältään, lähti isänsä talosta ja tuhlassi kaiken saamansa ”in villiin elämään”. Jättämällä isänsä talon etuoikeudet hän kuvaa kaikkia niitä, jotka ovat langenneet syntiin ja tulleet

”kuolleiksi rikkomuksissaan ja synneissään”.
Efesolaisille 2:1; Roomalaisille 3:23

Tajuttuaan eksyneisyytensä nuorempi poika palasi myöhemmin nöyristyen isänsä luo. Hän sanoi: ”Menen isäni luo ja sanon: Isä, olen tehnyt syntiä taivasta ja sinua vastaan, enkä ole enää kelvollinen kutsumaan itseäni sinun pojaksi. Ota minut palvelijaksesi. Niin hän palasi isänsä luokse. Ja kun hän oli vielä kaukana, isä näki hänet tulevan. Rakkaudesta ja myötätunnosta täynnä hän juoksi poikansa luo, syleili häntä ja suuteli häntä.” Luukas 15:18-20

Tuhma poika tajusi virheensä ja palasi isänsä luo, joka otti hänet iloisesti vastaan. Isän silmissä poika oli kuollut ollessaan poissa. Hän kuitenkin heräsi eloon, kun palasi vapaaehtoisesti. Kuinka upeasti tämä kuvaa meille Jumalan rakkauden laajuutta, syvyyttä ja korkeutta. Kertoessaan tämän vertauksen Jeesus halusi kuulijoilleen esimerkin Jumalan hyvydestä ja huolenpidosta hänen halussaan pelastaa kadotettu ihmiskunta. Todellakin, kaikki olivat kadotettuja Aadamin synnin vuoksi, mutta kaikki saavat mahdollisuuden elämään Kristuksen kautta. ”Sillä kuten kuolema on tullut ihmisen kautta, niin myös kuolleiden ylösnousemus on tullut ihmisen kautta. Sillä kuten kaikki kuolevat Aadamissa, niin

my issa kaikki tehdään eläviksi.” 1. Korinttolaiskirje 15:21,22

Toisessa tämän vertauksen opetuksessa isä edustaa hyvin Jehova Jumalaa; vanhempi poika kuvaa Israelin uskollisia palvelijoita ja Vanhan testamentin profeettoja; ja nuorempi poika edustaa kansan loppuosaa, joka oli suurelta osin taipuvainen itsepäisyyteen ja kapinointiin jumalallisen lain suhteen. Koska Israelin kansa kokonaisuudessaan hylkäsi Jeesuksen Messiaanaan ja ristiinnaulitsi hänet, Jumala hylkäsi heidät. Jeesus sanoi: ”Katso, teidän talonne jää teille autioksi.” Matteus 23:38

Kuten eksynyt poika, myös Israel palaa takaisin Jumalan armoon. ”Ja niin koko Israel pelastuu. Kuten Raamattu sanoo: Pelastaja tulee Jerusalemissa, ja hän kääntää Israelin pois jumalattomuudesta. Ja tämä on minun liitoni heidän kanssaan, että minä otan pois heidän syntinsä. ... Sillä Jumala on alistanut kaikki tottelemattomuuteen, jotta hän voisi armahtaa heitä kaikkia. Oi, kuinka syvä on Jumalan viisaus ja tieto! Kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja hänen tiensä, joita ei voi selvittää.” Roomalaiskirje 11:26-33

Fariseus ja publikaani

***Avainjake: ”Minä sanon teille: tämä mies meni kotiinsa vanhurskautettuna, toisin kuin toinen, sillä jokainen, joka itsensä korottaa, on alennettava, ja joka itsensä alentaa, on korotettava.”
Luukas 18:14***

***Valitut raamatunjakeet:
Luukas 18:9-14***

Fariseukset pidettiin juutalaisten keskuudessa hyvin uskonnollisena ryhmänä. He olivat ainakin ulkoisesti hurskaita ja noudattivat perinteitään hyvin tarkasti. Sisällöltään he olivat kuitenkin, kuten Herra meille kertoo, ryhmänä kaukana oikeasta. ”Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät!” Jeesus, joka pystyi lukemaan heidän sydämensä, oli pätevä tekemään lisälausunnon, että he olivat kuin haudat, ulkoisesti kauniit ja valkoiset, mutta sisäisesti täynnä mätää. Matteus 23:27

Nykypäivän kristikunnassa on samanlaisia ryhmiä - niitä, jotka ovat ulkoisesti moraalisia, hyvin tarkkoja, täsmällisiä ja tunnollisia, mutta eivät silti miellytä

Herraa. He ovat ylpeitä vanhurskaudestaan eivätkä ymmärrä, että vaikka he ovatkin luonnostaan vähemmän turmeltuneita kuin muut, heillä ei ole mitään, mistä ylpeillä. He, kuten kaikki ihmiset, ovat kaukana todellisesta täydellisyydestä. ”Ei ole yhtäkään vanhurskasta, ei yhtäkään. ... Kaikki ovat eksyneet.” (Roomalaiskirje 3:10-12). Tämän oppitunnin vertauksen tarkoituksena on osoittaa, että Jumala suhtautuu enemmän myötätuntoisesti ja armollisesti syntisempään ihmiseen, joka on nöyrä ja tunnustaa tilansa, kuin moraalisesti parempaan ihmiseen, joka ylpeilee oletetulla vanhurskaudellaan.

Vertaus alkaa: ”Kaksi miestä meni temppeliin rukoilemaan; toinen oli fariseus, toinen publikaani. Fariseus seisoj ja rukoili näin: Jumala, kiitän sinua, että en ole kuten muut ihmiset, ryöstäjät, epäoikeudenmukaiset, avionrikkajat tai edes kuten tämä publikaani. Paastotan kahdesti viikossa, annan kymmenykset kaikesta, mitä omistan.” (Luukas 18:10-12). Itseoikeutettu fariseus oli ilmeisesti monessa suhteessa hyvä moraalinen ihminen. Hän oli kuitenkin hyvin ylpeä ja kehui oikeamielisiä tekojaan. Hän oli myös hyvin nopea tuomitsemaan muita, mikä on selvä merkki huonosta sydämen tilasta.

Toinen mies vertauksessa - publikaani eli veronkerääjä - oli alemmasta yhteiskuntaluokasta ja

yleisesti kansan halveksima. Hänellä oli monia heikkouksia ja syntisiä vikoja, mutta hän tajusi tilanteensa. ”Publikaani seiso kaukana eikä uskaltanut edes nostaa silmiään taivasta kohti, vaan lyöi rintaansa ja sanoi: ’Jumala, ole armollinen minulle syntiselle.’” Luukas 18:13

Kaikilla kristityillä on syytä kiittää Herraa, koska he ovat yhteydessä Jumalaan, heidän syntinsä on peitetty, he ovat saaneet Hengen ja heidän sydämessään tapahtuu muutosta. Heillä ei kuitenkaan ole mitään, mistä ylpeillä, tai kuten apostoli Paavali sanoo: ”Mikä sinut erottaa muista? Mitä sinulla on, jota et olisi saanut? ... Miksi ylpeilet, ikään kuin et olisi saanut sitä?” 1 Korinttolaiskirje 4:7

Jos siis tunnustamme, että ero meidän ja muiden välillä johtuu Herrasta ja hänen armostaan meissä, eikä meistä itsestämme, se on oikea asenne sydämessä. Kaikki, jotka ymmärtävät tämän, voivat kiittää Herraa siitä, että he ovat tässä suhteessa erilaisia kuin muut. Vain Jumala ja hänen Poikansa, Kristus Jeesus, tekevät meistä erilaisia. ”Armosta te olette pelastetut uskon kautta, ettekä omista teoistanne: se on Jumalan lahja, ei teoista, jotta kukaan ei voi kerskailla. Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa.” Efesolaiskirje 2:8-10

Jeesus ja Pietari

Avainjae: ”Kolmannella kerralla hän kysyi häneltä: Simon, Johannesin poika, rakastatko minua?

Pietari loukkaantui, koska Jeesus kysyi häneltä kolmannen kerran: Rakastatko minua? Hän sanoi: Herra, sinä tiedät kaiken; sinä tiedät, että rakastan sinua.

**Jeesus sanoi: ”Ruoki minun lampaita.”
Johannes 21:17**

**Valitut raamatunjakeet:
Johannes 21:15-19**

Avainjakeessamme ylösnoussut Jeesus kysyi Pietarilta kolmannen kerran, rakastiko tämä häntä. Kuullessaan tämän kysymyksen kolmannen kerran Pietarin mieleen tuli varmasti muisto Kaifaan tuomioistuimesta, jossa hän kielsi Mestarin kolme kertaa, jopa kiroten. (Matteus 26:69-75). Pietari oli kieltänyt Herran kolme kertaa, ja nyt Herra halusi hänen vahvistavan kolme kertaa rakkautensa häntä kohtaan. Näin tekemällä Pietari saisi lisävarmuuden siitä, että hän oli täysin palautettu Mestarin rakkauteen ja suosiossa. Nämä kolme Pietarille

esitettyä kysymystä ovat ainoat kirjalliset maininnat, jotka viittaavat hänen kieltämiseensä Herrasta, ja ne vapauttivat hänet kaikista muista nuhteista.

Kysyessään Pietarilta Herra kysyi yksinkertaisesti: "Rakastatko minua?" Mestari ei moittinut häntä kolmesta kieltämisestä, vaan halusi nyt vain varmistua Pietarin rakkauden ja uskollisuuden syvyydestä. Ehkä me olisimme pitäneet tarpeellisena, että Pietari olisi ensin pyytänyt anteeksi. Opettakaamme itsellemme tämä oppitunti, että toisia tulee nuhdella hyvin lempeästi, vihjaamalla pikemminkin kuin suoraan syyttäen, kysymällä heidän nykyisestä sydämen tilastaan pikemminkin kuin aiemmasta tilasta, jossa he ovat saattaneet erehtyä. Jeesuksen Pietarille esittämillä kysymyksillä oli myös tärkeä tarkoitus vastustaa Pietarin taipumusta rakastaa ja palvella kalastusliiketoimintaansa enemmän kuin Kristuksen asiaa.

Kun Herramme kysyi Pietarilta kahdessa ensimmäisessä kysymyksessä "rakastatko minua?", käytettiin kreikkalaista sanaa "agapao", joka tarkoittaa rakkautta sen korkeimmassa muodossa – epäitsekästä, uhrautuvaa ja täysin omistautunutta, olosuhteista tai palkkiosta riippumatta. Nyt, kolmannessa kysymyksessä, käytetään kreikkalaista sanaa "phileo", joka tarkoittaa perheen rakkautta,

veljellistä kiintymystä ja ystävyyttä. Pietari suri tätä. Hän tiesi rakastavansa Mestaria veljellisellä rakkaudella ja kiintymyksellä, mutta tajusi, ettei hän ollut vielä saavuttanut rakkauden korkeinta muotoa – "agapao".

Yksi Pietarin luonteen kiitettävin piirre oli hänen sinnikkyytensä. Jos hän teki virheen, hän muutti nopeasti suuntaa, kun se tuotiin hänen tietoonsa. Hän tunsu katumusta siitä, että hänen ja Herran välissä oli pilvi, jota hänen katumuksensa ei ollut täysin poistanut. Jeesus tiesi, että Pietarin sydän oli puhdas. Sen sijaan, että hän olisi painottanut Pietarin aiempaa virhettä, hän kertoi Pietarille, mitä työtä hän halusi tämän tekevän. Pyytäessään Pietaria "ruokkimaan karitsoitani" ja "lampaita", Jeesus korosti, että Pietarin tehtävänä oli nyt paimentaa hänen laumaansa, ei kalastaa (Joh. 21:15-17). Herra muistutti Pietaria siitä, että hän oli aiemmin kutsunut hänet "ihmisten kalastajaksi". Tietäen, että Pietarin sydän oli yhä uskollinen ja innokas, Jeesus uusi tämän tehtävän. Matt. 4:19

Jos Pietari olisi jatkanut kalastusta ja laiminlyönyt Herran lampaita, hänen tekonsa olisivat olleet ristiriidassa hänen vastauksensa kanssa. Se olisi ollut rakkautta sanoissa, mutta ei teoissa eikä totuudessa. Meidänkin on opittava tästä kokemuksesta. Jeesuksen sanojen mukaisesti

jätetään maalliset tavoitteet ja kunnianhimo taaksemme ja omistautukaamme sydämestämme, kuten Pietari, palvelemaan hengellisesti syntyneiden lampaiden, Kristuksen veljiemme, tarpeita. 1 Pietarin kirje 4:10,11

Jalo berealaiset

”Berealaiset juutalaiset olivat jalomielisempiä kuin tessalonikalaiset, sillä he ottivat sanoman vastaan innokkaasti ja tutkivat joka päivä Raamattua nähdäkseen, oliko Paavalin sanoma totta. Sen seurauksena monet heistä uskoivat, samoin kuin joukko merkittävistä kreikkalaisista naisista ja monia kreikkalaisia miehiä.”
Apostolien teot 17:11,12

Uuden vuoden alkaessa on sopiva hetki muistuttaa kaikkia totuutta etsiviä Raamatun opiskelijoita siitä, kuinka tärkeää on tutkia ahkerasti Jumalan sanaa. Raamattu on yleisesti tunnustettu kaikkien aikojen suurimmaksi kirjaksi. Sen kauaskantoinen historia ulottuu takaisin maapallon ihmeellisen luomistyön alkuun ja sen lopulliseen valmisteluun Jumalan maallisen luomakunnan kodiksi. Sen sivuilta löytyy ylivoimaisia todisteita sen tärkeydestä ja merkityksestä ihmiskunnalle. Vuosisatojen ajan lukemattomat ihmiset ovat hyväksyneet sen rakastavan taivaallisen Isämme, universumin suuren Jumalan, jumalallisesti innoittamana sanana.

Raamatun opetukset ja vanhurskaat periaatteet erottavat sen kaikista muista kirjoista, ja se on

edelleen totuuden inen standardi myös nykymaailmassa. Sen pääteema, lunastus ja ihmiskunnan lopullinen pelastuminen synnin ja kuoleman tuhoista, löytyy sen eri kirjoista, jotka on kirjoitettu monien kirjoittajien toimesta pitkien vuosisatojen aikana. Tämä korostaa Raamatun jumalallisesti innoittamaa harmoniaa ja tarkoitusta. Huomio kiinnittyy siten totuuden eri periaatteisiin, joissa kukin innoitettu kirjoittaja on sopusoinnussa muiden kirjoittajien kanssa, vaikka he ovat kirjoittaneet eri aikoina ja paikoissa.

Jumalan pyhää sanaa on kutsuttu sivilisaation soihtuksi. Sen moraaliset ja eettiset opetukset ovat vaikuttaneet ihmiskunnan mieliin enemmän kuin mikään muu kirja, kannustaen heitä elämään jaloa elämää. Se on lähes ehtymätön inspiraation ja lohdun lähde. Monet ovat löytäneet Raamatusta lohtua surun hetkinä. Toiset ovat löytäneet siitä voimaa kohdata elämän epävarmat tilanteet, kun taas toiset ovat löytäneet siitä rohkaisua.

Raamattu on erityisesti kristinuskon oppikirja. Se paljastaa taivaallisen Isän ihmeellisen suunnitelman ja tarkoituksen ihmiskunnan luomisessa ja sen pelastuksessa. Tämä viesti toteutuu suurena ja lopullisena päätelmänä, joka huipentuu tulevaisuudessa Kristuksen kunniakkaan valtakunnan hallintoon, jossa hänellä on valta ja

auktoriteetti koko maapallolla. Tämä, kuten Raamattu () sanoo, on ”ikuisuuden suunnitelman mukainen”, jonka Jumala ”laati voidellulle Jeesukselle, meidän Herrallemme”. Efesolaiskirje 3:11

Raamatun ihmeellisestä kirjoittajasta ja hänen ikuisesta tarkoituksestaan psalmisti Daavid kirjoitti: ”Taivaat julistavat Jumalan kunniaa, ja taivaanvalot kertovat hänen kättensä työstä. Päivä päivältä ne puhuvat, yö yöltä ne ilmoittavat. Ne eivät puhu, eivätkä ne käytä sanoja, eikä niistä kuulu ääntä. Silti niiden ääni kuuluu koko maalle, ja niiden sanat maailman ääriin. Taivaissa Jumala on pystyttänyt teltan auringolle. Se on kuin sulhanen, joka tulee ulos kammiostaan, kuin sankari, joka iloitsee juostessaan juoksunsa. Se nousee taivaan toisesta päästä ja kiertää toiseen; mikään ei jää vaille sen lämpöä. Herran laki on täydellinen, se virvoittaa sielun. Herran säädökset ovat luotettavia, ne tekevät viisaiksi yksinkertaiset. Herran käskyt ovat oikeat, ne ilahduttavat sydäntä. Herran käskyt ovat kirkkaat, ne valaisevat silmät. Herran pelko on puhdas, se pysyy iankaikkisesti. Herran tuomiot ovat oikeat, ne kaikki ovat vanhurskaat. Ne ovat kallisarvoisempia kuin kulta, kuin paljon puhdasta kultaa; ne ovat makeampia kuin hunaja, kuin hunajakenkojen hunaja. Psalmi 19:1-10

Uskon palveleminen

Kun varhainen kirkko oli perustamassa, apostoli Paavali ja hänen seuralaisensa matkustivat laajasti levittääkseen totuutta kristityiksi kääntyneille. He auttoivat näitä uusia veljiä Kristuksessa järjestämään seurakuntia opiskeluun, palveluun ja yhteyteen. Jumalan suuren viisauden ja huolenpidon ansiosta historioitsija ja Apostolien tekojen kirjoittaja Luukas on tallentanut monet näistä tärkeistä tapahtumista. Apostolien teot 1:1,2; Luukas 1:1-4

Paavali ja muut saarnasivat totuutta, joka julisti taivaallisen Isän suunnitelman ja tarkoituksen synnistä kärsivän ja kuolevan ihmiskunnan lopulliseksi pelastukseksi ja sovinnoksi. (Efesolaisille 1:13; Kolossalaisille 1:20; Titukselle 2:11). Totuuden Pyhä Henki avasi myös tien Kristuksen uskollisten seuraajien pienelle laumalle, jotta he voisivat pyrkiä taivaalliseen kutsumukseen ja saada aseman osana Kristuksen morsiamena. Meille on siis vakuutettu: ”Älkää peljätkö, pieni lauma, sillä teidän Isänne on mielissään antamaan teille valtakunnan.” Luukas 12:32

Uskolliset saavat etuoikeuden jakaa kirkastetun Herran taivaallisen valtakunnan ja siunata kaikkia maan perheitä. (1. Moos. 22:16-18). Tämä kunniakas järjestely mahdollistaa myös kaikkien

hautoissa olevien ylösnousemuksen – niiden, jotka tietämättään odottavat Kristuksen hallitseman tulevaisen valtakunnan perustamista. Joh. 5:28,29; Apostolien teot 24:15; 1. Korinttilaisille 15:25,26

Konflikteja matkan varrella

Apostolin laajoilla matkoilla levittäessään ilosanomaa monia uusia kristittyjä uskovia tuotiin laumaan ja he oppivat arvostamaan totuutta ja yhteyttä Herran kansan kanssa. Kuitenkin ennakkoluulot ja konfliktit nousivat usein esiin ja seurasivat Paavalia ja hänen seuralaisiaan minne he menivätkin. Jännitteitä oli niiden välillä, jotka pitivät tiukasti kiinni juutalaisen lain tutuista opetuksista, ja niiden välillä, jotka opettivat Jeesuksen Kristuksen uusia oppeja. Useimmat kuulivat näistä opetuksista ensimmäistä kertaa.

Juuri ennen esiteltyä raamatunkohtaa Paavali ja Silas olivat paenneet yöllä Thessalonikista Bereaan (Apostolien teot 17:10). Saapuessaan he saivat siunauksen paikallisessa synagogassa. He olivat hyvin vaikuttuneita veljien innokkaasta kiinnostuksesta ja hengellisestä kasvusta Jumalan sanan tutkimisessa, ja he huomasivat, että tämä erotti heidät ”jaloimmiksi” kuin Tessalonikan seurakunnan jäsenet.

Ihailtava piirre

Sana "jalo", sellaisena kuin sitä tässä yhteydessä käytetään, viittaa ihailtavaan mielen ja luonteen laatuun, jota Kristuksen veljet Bereassa osoittivat tutkiessaan Raamattua. Heidän halunsa oli ilmeisesti omaksua totuuden oppi ja opetukset omakseen. Tämän raamatun kohdan parannettu tulkinta laajentaa ajatusta jaloista mielistä, ja se on käännetty näin myös muissa raamatunkäännöksissä. Vertailun vuoksi luemme: "Nämä olivat jalomielisempiä kuin tessalonikalaiset, sillä he ottivat sanan vastaan suurella innolla ja tutkivat päivittäin kirjoituksia nähdäkseen, oliko asia niin. Siksi monet heistä uskoivat, samoin kuin joukko merkittävistä kreikkalaisista naisista ja miehistä." (Apostolien teot 17:11,12). Näin korostetaan näiden veljien halua paitsi tutkia pyhiä kirjoituksia päivittäin, myös pyrkiä tutkimaan ja todistamaan ne huolellisesti ja "suurella innolla".

Paavalin ja Pietarin todistus

Paavali kehotti veljiä Tessalonikan seurakunnassa: "Kokeilkaa kaikkea ja pitäkää kiinni siitä, mikä on hyvää." (1. Tessalonikalaisille 5:21). Kirjoittaessaan rakkaalle veljelleen Timoteukselle apostoli rohkaisi häntä: "Pyrkikää osoittautumaan kelvolliseksi Jumalan edessä, työntekijäksi, joka ei tarvitse

hävetä, joka oikein jakaa [käsittelee] totuuden sanan.” (2. Tim. 2:15). Myöhemmin hän kehotti: ”Pysy siinä, mitä olet oppinut ja mistä olet vakuuttunut, tietäen, kuka sinua on opettanut, ja että olet lapsesta asti tuntenut pyhät kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi pelastukseen, sen uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. Kaikki pyhät kirjoitukset, jotka ovat Jumalan inspiroimia, ovat todellakin hyödyllisiä opetukseksi, nuhteeksi, ojennukseksi, vanhurskauden kuriksi, jotta Jumalan ihminen olisi täydellinen, jokaiseen hyvään työhön täysin sopiva.” 2. Timoteuksen kirje 3:14-17

Ensimmäisessä kirjeessään apostoli Pietari kehotti samalla tavalla: ”Kuten kukin on saanut lahjan, niin käyttäkää sitä toisillenne, kuin hyvät Jumalan moninaisen armon taloudenhoitajat. Jos joku puhuu, niin puhu kuin Jumalan sanansaattaja; jos joku palvelee, niin palvelkoon kuin Jumalan antamasta voimasta, jotta kaikessa Jumala kunnioitettaisiin Jeesuksen Kristuksen kautta, jolle kuuluu kunnia ja voima iankaikkisesti. Aamen.” 1. Pietarin kirje 4:10,11

Kun apostolien Paavalin, Pietarin ja muiden kehotukset ja rohkaisut on otettu vastaan oikealla sydämellä, ne ovat auttaneet kehittämään Kristuksen kaltaista henkeä kaikissa Herran jalanjäljissä kulkevissa seuraajissa helluntaista lähtien. Tähän

kuuluu myös se, että he ovat totuuden hyviä taloudenhoitajia, mikä on tärkeä oppitunti kaikille kristityille. Tämä pätee erityisesti niille, jotka elävät tämän ”nykyisen pahan maailman” viimeisinä vuosina. Galatalaisille 1:4

Näiden asioiden muistoksi

Pietarin lähes kaksituhatta vuotta sitten kirjoittamat upeat sanat ovat edelleen siunaus meille Kristuksen seuraajille. Hän julisti: ”Minä muistutan teitä aina näistä asioista – vaikka te jo tiedätte ne ja seisotte lujina totuudessa, jota teille on opetettu. Ja on oikein, että minä muistutan teitä siitä niin kauan kuin elän. Sillä meidän Herramme Jeesus Kristus on osoittanut minulle, että minun on pian jätettävä tämä maallinen elämä, joten aion työskennellä ahkerasti varmistaakseni, että muistatte nämä asiat aina, kun olen poissa. 2. Pietarin kirje 1:12-15

Apostoli puhui jatkuvasti totuuden sanoja, jotka hän oli saanut Herralta Jeesukselta tämän maallisen palvelutyön aikana. ”Emme ole seuranneet ovelasti keksittyjä taruja, kun olemme ilmoittaneet teille Herramme Jeesuksen Kristuksen voiman ja tulemisen [kreikaksi: läsnäolon], vaan olemme olleet hänen majesteettisuutensa silminnäkijöitä. Sillä hän sai Jumalalta Isältä kunnian ja kirkkauden, kun hänelle tuli ääni kirkkaudesta: 'Tämä on minun rakas

Poikani, johon minä olen mieltynyt. ' Ja me kuulimme tämän äänen taivaasta, kun olimme hänen kanssaan pyhällä vuorella." 2. Pietarin kirje 1:16-18

Pietari korosti edelleen, että me saamme totuuden Pyhän Hengen, Jumalan voiman ja vaikutuksen kautta. "Meillä on vielä suurempi luottamus profeettojen julistamaan sanomaan. Teidän on kiinnitettävä tarkkaa huomiota siihen, mitä he ovat kirjoittaneet, sillä heidän sanansa ovat kuin lamppu, joka loistaa pimeässä paikassa, kunnes aamunkoitto koittaa ja Kristuksen, aamutähti, loistaa teidän sydämissänne. Ennen kaikkea teidän on ymmärrettävä, että mikään profetia Raamatussa ei ole peräisin profeetan omasta ymmärryksestä tai ihmisen aloitteesta. Ei, nämä profeetat olivat Pyhän Hengen liikuttamia, ja he puhuivat Jumalan puolesta." 2. Pietarin kirje 1:19-21

Ensimmäisessä kirjeessään Pietari teki selväksi, että hänen sanansa olivat osoitettu niille, jotka olivat antaneet elämänsä täysin Jumalan palvelemiseen: "Jotta teidän uskonne koettelemus, joka on paljon kallisarvoisempi kuin katoava kulta, vaikka se koetellaan tulella, tulisi esiin ylistykseksi, kunniaksi ja kirkkaudeksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä [paljastumisen yhteydessä]: Häntä, jota ette ole nähneet, mutta rakastatte; häneen, jota ette nyt näe, mutta johon uskotte, ja iloitsette sanoin

kuvaamattomalla ja kirkkaalla ilolla: saadessanne uskonne päämäärän [tuloksen tai lopputuloksen], nimittäin sielunne pelastuksen.” 1. Pietarin kirje 1:7-9

Näitä totuuden sanoja ei ollut paljastettu kenellekään muulle, ei muinaisille profeetoille eikä edes enkeleille. Hän selitti: ”Tästä pelastuksesta profeetat ovat kysyneet ja tutkineet ahkerasti, jotka ennustivat teille tulevasta armosta: he tutkivat, mitä tai millaista aikaa Kristuksen Henki, joka oli heissä, tarkoitti, kun se etukäteen todisti Kristuksen kärsimyksistä ja siitä seuraavasta kirkkaudesta. Heille oli ilmoitettu, että he eivät palveli itseään, vaan meitä, ja he ovat nyt kertoneet teille sen, mitä teille on julistettu evankeliumin saarnaajien kautta, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen taivaasta. Enkelitkin haluavat tutkia näitä asioita. Siksi vyöttäkää mielenne lanteet, olkaa raittiit ja toivokaa loppuun asti armoa, joka teille tuodaan Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä.” 1. Pietarin kirje 1:10-13

Viisaus ylhäältä

Jaakobin kirjeen uskotaan olevan yksi Uuden testamentin varhaisimmista kirjoituksista. Se edustaa opetuksia, jotka annettiin ensin juutalaisille, jotka olivat kääntyneet kristinuskoon pian sen jälkeen, kun meidän Herramme Jeesuksen

maallinen palvelutyö oli päättynyt. Jaakob korostaa: "Jokainen hyvä lahja ja jokainen täydellinen lahja on ylhäältä, ja se tulee alas valon Isältä, jossa ei ole muutosta eikä varjon vaihtelua." Jaakobin kirje 1:17

Taivaallinen Isä on kaiken totuuden lähde, ja Pyhän Henkensä kautta hän antaa kansalleen ymmärryksen. "Hän on omasta tahdostaan synnyttänyt meidät totuuden sanalla, joka on i inen, jotta me olisimme hänen luomistensa ensisato. Sentähden, rakkaat veljet, olkoon jokainen nopea kuulemaan, hidas puhumaan, hidas vihastumaan." Jaakobin kirje 1:18,19

Jaeaksen viittasi myös Jumalan viisauden merkitykseen, joka on aina puhdasta ja pyhää, kun hän puhui Jumalan ihmeellisistä huolenpidosta kansaansa kohtaan. "Ylhäältä tuleva viisaus on ensinnäkin puhdasta, sitten rauhallista, lempeää ja helposti suostuttavaa, täynnä armoa ja hyviä hedelmiä, ilman puolueellisuutta ja ilman tekopyhyyttä. Ja vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa niiden keskuudessa, jotka tekevät rauhaa." Jaakobin kirje 3:17,18

Edellä olevissa jakeissa kiinnitetään huomiomme siihen, että taivaallinen viisaus toimii sopusoinnussa jumalallisen luonteen kanssa. Vaikka ylhäältä tuleva viisauden henki on rauhallinen, apostoli ei asettanut sen merkitystä puhtauden edelle. Todellinen viisaus

on rauhallinen vain, kun se on sopusoinnussa pyhyiden ja puhtauden kanssa. Se voi olla rauhassa vain sen kanssa, mikä on pyhää. Lempeys seuraa sitten puhtautta ja on rauhallinen, kun se on pyhitetty Totuudella. Taivaallinen viisaus iloitsee sitten siitä, että se on ”täynnä armoa”, ja ”hyvät hedelmät” kehittyvät niiden sydämissä, jotka ovat saaneet valaistuksen ylhäältä tulevasta viisaudesta.

Totuuden valo

Profeetta Jesaja puhuu valosta ja sen suhteesta elämään ja totuuteen. Esittäessään jumalallista tarkoitusta hän kirjoittaa: ”Minä johdan sokeat tietä, jota he eivät tunne, ja polkuja, joita he eivät tunne. Minä teen pimeyden valoksi heidän edessään ja mutkikkaat asiat suoriksi. Nämä asiat minä teen heille enkä hylkää heitä.” ”Siionin tähden en ole hiljaa, Jerusalemin tähden en lepää, ennen kuin sen vanhurskaus loistaa kuin valo ja sen pelastus kuin palava lamppu.” Jesaja 42:16; 62:1

Monet muutkin pyhät kirjoitukset kiinnittävät huomiomme valon erityiseen lahjaan. ”Sinulla on elämän lähde, sinun valossasi me näemme valon.” ”Siunattu on se kansa, joka tuntee iloisen äänen; he vaeltavat, Herra, sinun kasvojesi valossa.” ”Sinun sanasi on minun jalkojeni lamppu ja valo minun polulleni.” ”Vanhurskaan polku on kuin loistava valo,

joka loistaa yhä kirkkaammin täydelliseen päivään asti.” Psalmit 36:9; 89:15; 119:105; Sananlaskut 4:18

Kristuksen seuraajien oppaana ja hengellisenä näkökulmana luemme: ”Kukaan ei sytytä lamppua ja sitten peitä sitä tai laita sitä korin alle. Sen sijaan lamppu asetetaan jalustalle, jossa sen valo näkyy kaikille, jotka tulevat taloon. Silmäsi on kuin lamppu, joka valaisee ruumiisi. Kun silmäsi on terve, koko ruumiisi on valaistu. Mutta kun se on sairas, ruumiisi on pimeässä. Varmista, että valo, jonka luulet omistavasi, ei olekin pimeyttä. Jos olet valaistu, ilman pimeitä kulmia, koko elämäsi on säteilevää, kuin valonheittimen valo täyttäisi sinut.” Luukas 11:33-36

Mietiskely Jumalan sanasta

Mietiskely on kristillisen luonteen merkki niille, jotka pyrkivät kulkemaan rakastavan taivaallisen Isämme teitä ja pysyvät hänen sanassaan. Vuosisatoja ennen Jeesuksen syntymää psalmisti kirjoitti: ”Sinun käskysi ovat minun iloni. Sinun todistuksesi ovat oikeat ikuisesti; anna minulle ymmärrystä, että voisin elää. Minä huudan koko sydämestäni; vastaa minulle, Herra! Minä noudatan sinun säädöksiäsi. Minä huudan sinua; pelasta minut, niin minä noudatan sinun todistuksiasi. Minä nousen ennen aamunkoittoa ja huudan apua; odotan sinun

sanojasi. Minun silmäni odottavat yövuoroja, jotta voisin mietiskellä sinun sanaasi.” Psalmit 119:143-148

Psalmista sanoi edelleen: ”Siunattu on se mies, joka ei vaella jumalattomien neuvojen mukaan, eikä seiso syntisten tiellä, eikä istu pilkkaajien istuimella. Mutta hänen ilonsa on Herran laissa, ja hänen laissaansa hän mietiskelee päivin ja öin. Ja hän on kuin puu, joka on istutettu vesivirtojen varrelle, joka tuottaa hedelmää aikanaan; hänen lehdet eivät kuihtu, ja kaikki, mitä hän tekee, menestyy.” Psalmit 1:1-3

Apostoli Paavali kirjoitti kirjeessään heprealaisille veljille: ”Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka, ja se tunkeutuu sielun ja hengen, nivelten ja luuytimen jakoon asti ja pystyy tuomitsemaan sydämen ajatukset ja aikeet. Eikä ole mitään luotua, joka olisi piilossa hänen silmiltään, vaan kaikki on avoinna ja paljastettuna sen silmien edessä, jonka kanssa meillä on tekemistä. Siksi, koska meillä on suuri ylipappi, joka on kulkenut taivaan läpi, Jumalan Poika Jeesus, pitäkäämme kiinni tunnustuksestamme.” Heprealaiskirje 4:12-14

Jeesuksen todistus

Jeesus teki selväksi, että hänet oli lähetetty toteuttamaan taivaallisen Isän tahtoa ja tarkoitusta, ei omaansa. Hänen nöyryyttävät sanansa on kirjattu Johanneksen evankeliumiin, jossa luemme: "En voi tehdä mitään omasta puolestani. Minä tuomitsen niin kuin Jumala minulle sanoo. Siksi minun tuomioni on oikeudenmukainen, koska minä teen sen tahdon, joka on minut lähettänyt, en omaa tahtoani. Jos minä todistaisin itsestäni, todistukseni ei olisi pätevä. Mutta joku muu todistaa minusta, ja minä vakuutan teille, että kaikki, mitä hän minusta sanoo, on totta." Joh. 5:30-32

Kun Jeesus sanoi: "Joku muu todistaa minusta", hän viittasi Johannes Kastajaan. Johannes oli Kristuksen edelläkävijä ja oli valmistellut tien hänen palvelutyölleen. "Itse asiassa te lähetitte tutkijoita kuuntelemaan Johannes Kastajaa, ja hänen todistuksensa minusta oli totta. En tietenkään tarvitse ihmistodistajia, mutta sanon nämä asiat, jotta te voisitte pelastua. Johannes oli kuin palava ja loistava lamppu, ja te olitte hetken aikaa innoissanne hänen sanomastaan. Mutta minulla on suurempi todistaja kuin Johannes – opetukseni ja ihmeeni. Isä antoi minulle nämä teot suoritettavaksi, ja ne todistavat, että hän on lähettänyt minut. Ja Isä, joka on minut lähettänyt, on itse todistanut minusta. ...Te

tutkitte ahkerasti kirjoituksia, koska luulette, että niissä on iankaikkinen elämä. Juuri nämä kirjoitukset todistavat minusta. Joh. 5:33-37,39

Berealaisten perintö

Apostoli Paavalin havainto, että Berean kaupungin seurakunnan jäsenet olivat jaloja Raamatun tutkijoita, on positiivinen opetus, jonka kaikkien Herran kansan jäsenten tulisi pitää mielessä. Nämä veljet uskoivat vilpittömästi erehtymättömään Jumalan sanaan ja korostivat, että se on ainoa todellinen lähde ymmärrykselle. He arvostivat syvästi sen arvoa ja merkitystä ”näin sanoo Herra” - lausekkeena, joka oli lopullinen todiste heidän uskomuksilleen.

Lainatessamme jälleen kerran alkutekstiämme toisesta käännöksestä, luemme seuraavaa berealaisten veljien perinnöstä: ”Nämä juutalaiset olivat paremmin suhtautuneita ja jaloja kuin tessalonikalaiset, sillä he olivat täysin valmiita ja ottivat vastaan ja toivottivat tervetulleeksi sanoman, joka koski Kristuksen kautta saavutettavaa iankaikkista pelastusta Jumalan valtakunnassa, ja he tutkivat ja tutkivat päivittäin Raamattua nähdäkseen, oliko näin. Monet heistä tulivat siis uskoviksi, samoin kuin muutamat merkittävät kreikkalaiset, sekä naiset että miehet.” Apostolien teot 17:11,12